SID

بلاك مركز اطلاعات علمي

کار کادهای آموزشی

سرويس ترجمه تخصصي

فيلمهاي آموزشي

کارگاهها و فیلمهای آموزشی مرکز اطلاعات علمی

صدور گواهینامه نمایه مقالات نویسندگان در SID

مقاله پژوهشي

کاربرد سه روش درمانی در کاهش رفتار پرخاشگرانهٔ کودکان پرخاشگر

- محمّد ناظر *
- دکتر بهروز بیرشک *
- دکتر بهروز جلیلی

یکی از اختلالات قابل توجّه در روانشناسی بالینی و روانشناسی کسودک، رفت ار پرخاشگرانهٔ کودک ان و نوجوانان است. از مهمترین عوامل می توان، به کسم و کاست والدین در ادارهٔ صحیح مشروط کسودک، نقس مهار تهای اجتماعی کودکان و نقص در وسیلهٔ کنترل انفعال خشم به وسیلهٔ کودکان و نوجوانان اشاره کرد. هدف از این پژوهش، بررسی اثر ترکیبی سه روش درمانی (آموزش مهار تهای اجتماعی به کودکان، آموزش ادارهٔ مشروط به والدین و آموزش کنترل خود به کودکان) در کاهش رفتار پرخاشگرانه و نیز اثر هسر یسک از آنها بطور جداگانه می باشد. برای اجرای آن، از طرح تک مورد برگشتی استفاده شد. در این پژوهش، چهار فرضیهٔ مؤثّر بودن سه روش بطور ترکیبی و سه فرضیهٔ مؤثّر بودن هر یک از روشها، به طور جداگانه در کاهش رفتار پرخاشگرانه در نظر گرفته شد. بدین منظور، از بین کودکان پسر ارجاع شده به هستهٔ مشاورهٔ مناطق ۹ و ۱۹ تهران، ۱۰ کودک پسر با ۷ گرفته شد. بدین منظور، از بین کودکان پر خاشگرانهٔ کودکان، بیشترین کاهش در رفتار پرخاشگرانه داد در بررسی اثر هر یک از روشها به طور جداگانه دیده شد که آموزش کنترل خود، نسبت به دو روش نشان داد. در بررسی اثر هر یک از روشها به طور جداگانه دیده شد که آموزش کنترل خود، نسبت به دو روش دیگر، کاهش بیشتری را در رفتار پرخاشگرانه نشان میدهد.

واژههای کلیدی: پرخاشگری ؛ آموزش مهارتهای اجتماعی ؛ آموزش کنترل خود ؛ آموزش ادارهٔ مشروط به والدین .

^{*} كارشناس ارشد روانشناسي باليني

انستیتو روانپزشکی تهران

[♦] دانشگاه علوم پزشکی ایران

مقدّمه

پرخاشگری یکی از اختلالات مهم در روانشناسی بالینی و روانپزشکی است. حدود $\frac{1}{m}$ تا نیمی از مراجعه کنندگان به مراکز روانشناسی و روانپزشکی، مشکلات پرخاشگری و رفتارهای ضد اجتماعی دارند(۱). عدم درمان پرخاشگری در کودکی، احتمال رخداد شخصیّت ضد اجتماعی در بزرگسالی را افزایش می دهد(۲).

یرخاشگری رفتاری است که به قصد آزار یا آسیب رساندن به کسی، ابراز شود(۳). پرخاشگری، تخریب، قتل، هتک حرمت و اختلالات رفتاری، هر روز در حال افزایش است، در DSMIII.R ، ۱۹۰ درصد پسرها و ۲ درصد دخترها اختلال رفتاری داشتند؛ امّا گزارش ۱۹۹۶ در ۱۹۲۷ در ۱۲ درصد پسرها و ۹ درصد دخترهای زیر ۱۸ سال را مبتلا به اختلال در رفتار ذکر می کند. سبب شناسی یر خاشگری چندگانه است به طوری که از عوامل ژنتیک گرفته تا عوامل اجتماعی و روانی مطرح می شود. در زمینهٔ مسائل ژنتیکی راشتون و همکاران در ۱۹۸۵ نشان دادند که میـزان پرخاشـگری در دوقلوهـای پـک تخمـی، بیشتر از دو قلوهای ۲ تخمی است. در زمینهٔ مسائل اجتماعی کوی رایت و همکاران(۱۹۹۱)، کـوی و کـویر اسـمیّت (۱۹۸۵) مطرح کردند که کودکان پرخاشگری طرد شده هستند. از هم گسیختگی خانوادگی، نزاع، اعتیاد، بیماریهای روانی و شخصیتی والدين و روش تربيتي غلط در خانه، از عوامل اصلى و زمينهساز در پرخاشگري محسوب مي شود(٤). بر اساس نتايج فوق، رید و جونز و پاترسون در ۱۹۷۵ آموزش مدیریّت مشروط به والدین را توصیّه کردهاند که در روش فوق ادارهٔ صحیح کودک، تشويق و تنبيه به موقع او به والدين أموخته مي شود تا در خانـه اعمـال كننـد. بعضـي از محققّين مشـكل كـودك و نوجـوان يرخاشگر را، نداشتن مهارتهای اجتماعی لازم در شرايط بحرانی می دانند؛ لذا آموزش مهارتهای اجتماعی مورد نياز را توصيّه میکنند(۵). عدّهای از محققًان مشکل نوجوان پرخاشگر را، نداشتن کنترل کلام درونی بر روی رفتارها میداننـد؛ لـذا آمـوزش خویشتنداری یا خوداًموزی کلامی یا به عبارتی خود کنترلی را پیشنهاد میدهند(٤). به اعتقاد صاحبنظران فوق، هر انسانی قبل از هر عمل به عمل فكر ميكند؛ تدبيري ميانديشد و در ذهن خود مسأله را تجزيه و تحليل ميكند؛ سپس، دست بـ ه عمـل میزند. این محقّقان معتقدند که کودکان پرخاشگر، تا حدّ تکانشی هستند؛ یعنی قبل از عمل، تفکّر ندارند؛ یا کلام درونی که اعمال آشکار آنها را هدایت نماید، ندارند؛ لذا بدون خویشتنداری و برنامهریزی قبلی، دست به عمل میزنند. به همین خاطر در درمان سعی می شود کنترل کلام درونی بر روی رفتار، آشکارا افزایش یابد تا از این طریق، جلوی اعمال ناشایست گرفته شود. گلدشتاین ۱ ، کراستر ٔ و گارفیلد ٔ در ۱۹۸۸ مطرح کردند که رفتار پرخاشگرانه، یک زنجیره رفتاری است ، علّت واحـدی ندارد و مجموعهای از عوامل، در پیدایش و شروع آن مؤثّر هستند؛ لذا جهت درمان آن باید تمام حلقهها، مـورد درمـان قـرار بگیرد؛ مخصوصاً، با تائید سه حلقه (نقص در مهارتهای اجتماعی، نقص سیستم تربیتی غلط در خانـه و نقـص درخـودکنترلی خویشتنداری). میلان ٔ و لابیت ٔ نیزتئوری فوق راتأکید کردهاند(۱۹۸۵). از طرفی، سایردرمانها، بویژه درمانهای دارویمی مورد توجّه نیست وبیشترین تحقیقات و اسناد به رویکرد رفتـاری و شـناختی اسـت اسـتاب^۲ ۱۹۷۷ بانـدورا^۷ (۱۹۷۳). در پـژوهش حاضر، سعی بر این است که اثر درمانهای شناختی و رفتاری، بویژه با تأکید بر سه روش آموزش مهارتهای اجتماعی جهت

¹⁻ Goldestein

^{2 -} Krasner

^{3 -} Garfield

^{4 -} Milan

^{5 -} LAbate

^{6 -} Stab

^{7 -} Bandor

رفع کمبودهای مهارتی، آموزش کنترل خود به جهت افزایش خویشتنداری و آموزش مدیریّت مشروط به والـدین به جهـت آموزش تعلیم و تربیت و ادارهٔ صحیح کودک بررسی شود. از آنجا که تحقیقات، تأکید بر زنجیرهای بودن رفتار دارند؛ لـذا اثـر ترکیبی سه روش فوق نیز بررسی می شود.

روش پژوهش

در این پژوهش به دلیل کمبود نمونه، طولانی و مشکل بودن درمان، از روش تک موردی استفاده می شود. نوع طرح مورد استفاده، عبارت از طرح تک موردی برگشتی است .

هدف اصلی طرح: بررسی اثر ترکیبی سه روش درمانی آموزش مهارتهای اجتماعی، آموزش کنترل خود و آموزش مدیریّت مشروط به والدین در کاهش رفتار پرخاشگرانه کودکان و اهداف فرعی این طرح، عبارت از بررسی جداگانه اثر روشهای فوق در کاهش رفتار پرخاشگرانهٔ کودکان و نوجوانان میباشد.

در پژوهش حاضر، رفتار پرخاشگرانه با سه هدف رفتاری عینی (فحش دادن به همسالان خود، آسیب رساندن به وسایل همسالان خود، آسیب جسمانی به همسالان خود) به عنوان متغیّر وابسته در نظر گرفته شد و مشاهده و ثبت گردید. سه روش آموزش مهارتهای اجتماعی ارائه شده توسط فرد ریکسن، ایزلر و پترسون (۱۹۷۸) به نقـل از هرسـن و بـلاک(۱)، در ۱۹۸٦ و آموزش کنترل خود شامل روش تلقیح هیجان، ارائه شده توسط نواکا (۷۸–۱۹۷۵) و آموزش ادارهٔ مشـروط بـه والـدین، ارائه شده توسط پاترسون، رید، جونر و کانگر در ۱۹۷۵، به عنوان متغیّر مستقل در نظر گرفته شده است.

در پژوهش حاضر، از دو طرح تک موردی برگشتی، یکی $(A_1 - B_1C_1D_1 - A_2 - B_2C_2D_2 - A_3 - A_4)$ برای هدف اصلی و به جهت آزمایش این فرض که ترکیب سه روش درمانی فوق باعث کاهش رفتار پرخاشگرانه می شود؛ مورد استفاده قرار گرفته است. طرح دوم $(A_1 - B_1 - B_2 - A_3 - A_2 - A_4)$ برای اهداف فرعی طرح که شامل سه فرضیّهٔ جداگانه است و معتقد به مؤثّر بودن هر یک از روشهای درمانی به تنهایی است، بکار می رود. $A_1 - A_1$ در هر دو طرح، به عنوان خطّ پایه است که ۲ هفته طول می کشد. $A_1 - A_2 - A_3$ به عنوان کناره گیری از درمان به مدّت ۳ هفته و هر هفته ۲ جلسه است و $A_1 - A_3$ به عنوان کناره گیری اوّل به مدت یک هفته و $A_1 - A_3$ به عنوان ارائه مجدّد درمان به مدّت ۲ هفته و هر هفته ۲ جلسه است و $A_1 - A_3$ به گیری اوّل به مدت یک هفته و $A_2 - A_3$ به غنوان کناره گیری و در مجموع ۱۰ جلسهٔ و دوم، هر کدام به فاصله سه هفته از یکدیگر صورت می گیرد. طول درمان، کلا ۵ هفته خواهد بود و در مجموع ۱۰ جلسهٔ درمانی خواهیم داشت و طول هر جلسه برای فرضیهٔ اصلی، ۹۰ دقیقه و برای فرضیه های فرعی، ۳۰ دقیقه خواهد بود.

آزمودنیها عبارتند از دانش آموزان ارجاعی از مدارس منطقه ۹ و ۱۹ تهران، به هستهٔ مشاورهٔ دو منطقه فوق بودند. از میان مراجعان، ۱۰ کودک پرخاشگر با ۷ عامل (سن، جنس، سواد والدین، زندگی با والدین اصلی، تعداد فرزندان، اقتصاد خانواده و عدم وجود بیماریهای روانی) مورد موازنهٔ فردی قرار گرفتند. سپس، به طور تصادفی به ۵ گروه دو نفره تقسیم شدند. یک گروه برای اثر ترکیبی سه روش درمانی، یعنی فرضیّهٔ اوّل و سه گروه برای بررسی اثر جداگانهٔ سه روش و گروه پنجم به عنوان شاهد در نظر گرفته شدند.

در این پژوهش از دو مقیاس نمرهگذاری والدین و معلّم کانرز (Conners (TRS – PRS) ، پرسشنامهٔ رفتاری دانشآموزان راتر و ریون (Rutter and Riyon) رنگی برای غربالگری و انتخاب نمونه از دو فهرست نظارت معلّم و والدین، بـرای تعیـین خط پایه و بررسی اثرات درمانی مورد استفاده قرار گرفت.

1 - Reversal Design

روش تحلیل دادهها در پژوهش حاضر، به دلیل تک موردی بودن به صورت ارائهٔ جدول میباشد و مقایسهٔ بین فردی صورت نخواهد گرفت و تمام مقایسهها درون فردی خواهد بود.

در اجرای طرح فوق، معلّم و والدین دانش آموز مورد نظر، رفتار پرخاشگرانه را با فهرست نظارت خود در طول ۱۶ هفتـه درمان ثبت میکنند و درمانگر (مجری طرح) هفتهای دو جلسه در محلّ هستهٔ مشاوره به ارائهٔ درمان میپردازد.

بافتهها

با نگاهی به جدول ۱، مشخّص می شود که درمانجوی شمارهٔ ۱ و ۲ که تحت درمان ترکیبی بودند؛ در پی گیری اوّل و دوم کاهش قابل ملاحظهای در تعداد رفتار پرخاشگرانهٔ آنها بدون عود مجدّد به چشم می خورد.

درمانجویان شمارهٔ ۳ و ٤ که تحت آموزش مهارتهای اجتماعی بودند؛ در پیگیری اوّل، در مقایسهٔ با خطّ پایه، کاهش قابل توجّهی در رفتار نداشتند و در پیگیری دوم، کمی عود مجدّد رفتار را نشان دادند.

درمانجوی شمارهٔ ۵ و ۲، تحت آموزش کنترل خود قرار داشتند، کاهش قابل توجّهی در رفتار پرخاشگری آنها مشاهده نشد. درمانجوی شمارهٔ ۹ و ۱۰، هیج نوع درمان دریافت نکردند و کاهش نیز در رفتار پرخاشگرانه آنها مشاهده نشد.

جدول ۱: جدول مقایسه ای میانگین تعداد رفتار پرخاشگرانهٔ هدف، در دو فهرست نظارت والدین و معلّم در طول هفتهٔ اوّل و دوم خط پایه در مقایسه با پی گیری اوّل و دوم.

نوع درمان	شماره درمانجو	هفته اول	هفته دوم	پی گیری اول هفته سوم	پی گیری هفته ششم
		خط پایه	خط پایه	بعداز پایان درمان	بعداز پایان درمان
درمان ترکیبی	1	10/0	١٤	٣	٣
	۲	10	10/0	۲	۲
آموزش مهارتهای اجتماعی	٣	١٤	١٤	٥	λ/δ
	٤	18/0	۱۲	۶	٨
آموزش كنترل خود	٥	10/0	١٤	۶	۶
	۶	۱۲	۱۶/۵	۶	۶
آموزش اداره مشروط به والدين	γ	10/0	10/0	11/8	۱۲/۵
	λ	10/0	10	11/8	۱۳
گروه منتظر برای درمان	٩	10/0	10	11/8	١٣
	1.	10/0	۱۳	۱۲/۵	11

ىحث

پژوهش حاضر تک موردی است؛ لذا نمی توان ادّعا کرد که کدام روش بهتر یا بدتر است و پژوهش حاضر بیشتر مقلامهٔ طرحهای تمام تجربی گروهی آینده است؛ امّا با کمی دقّت در نتیجهٔ درمانجویان شمارهٔ ۱ و ۲، مشاهده می شود که بیشترین کاهش را در تعداد رفتار پرخاشگرانه نسبت به خط پایهٔ ۱ و ۲ داشته اند و ضمناً، عود مجدد هم نداشتند. لذا می توان نتیجه

گرفت که زنجیرهای بودن رفتار پرخاشگرانه و ارائهٔ درمان به شکل ترکیبی می تواند یک هدف درمانی با ارزش برای تحقیقات آینده باشد.

Abstract

Study of Three Different Treatment Methods in Reducing Aggression in Aggressive Children

Three different methods are studied in this study: social skills training, contingency management and stress inoculation. Since these treatments do not lend themselves to group and experimental studies, we decided to carry out this study by a reversal-design case study. Four different hypotheses were shaped: (1) A combination of the three methods can be used to reduce aggression; the next three hypothese each dealt with one of the treatments in separation. 10 boys refferred to Counselling Centers in Tehran's 9 and 19 Districts were selected for the purposes of the study and randomly assigned into 5 groups each having two members, the fifth group being a control group receiving no treatment. The treatment took 14 weeks. The study data were collected through three questionnaires and two checklists and the results were reported in tables using only descriptive statistics. Analysis of the findings indicated that the highest reduction of the aggressive behavior was brought about by the first hypothess, i.e. the combination of the three methods. contingency management, among the three individual treatments, was observed to be the most effective one in the reduction of aggression. Also, it was observed that the control group experienced a kind of relief, though not considerable.

Key Words: Aggression; Social Skills; Self-Control; Contingency Management.

منابع

۱ - کاپلان و سادوک ؛ خلاصهٔ روانپزشکی . ترجمهٔ پدر افکاری ، نصرتالله . ۱۳۷۵ . انتشارات شهرآب ، جلد سوم.
۲ - ویگوتسکی ، اندیشه و زبان ، ترجمهٔ قاسمزاده ، (۱۳۶۵) ، چاپ نقش جهانی.

- 3 L. Abate & Milan, (1985). Hand book of social Skill triahing and reserch Georginstate university.
- 4 Conrad, M, & Hommen, C 1985, Rolcof Maternal Depression in perceptions of child Molad Justment, Journal of consulting and clinikal psychology. vol. 57. No 5, 663 667.
- 5 Goldestin Arnold P; krasher, Garfield; (1987) are sive behavior assessment and intervention. pergamon press.
- 6 Hersen m Bellak , As (1986) Hand book of havior therapt for adult .
- 7 No Vaco Roymondw , (1977) . Stressin O culation : Acoghative therapy for anger and application to a case of De pression Journal of consulting and clinical Psychology . vol 45 , No 4 600 608 .

- 8 Ray mond W. Novo, Co, (1976), treatment of chronic anger trough cognitive. and relaxation control s, Journal of consul ting and clinical psychology vol . 44, No , 4, 657.
- 9 Ste wart, JI, myers. WC. Burket children and udole scents. Journal of American academic and adolesent Psychiatry, Vol 29, No 2, 269 - 277.
- 10 Waller stein, JUD: ths, 1991, The long term effects of divorce on children; A review, IJournal of. Am, Acad, child & adolesc. Psychiatry, 30 - 37.
- 11 Slaby Ro nald G, Guerra . Nancy G: (1990 mar) . Cognitive meditation of aggresion in adolesent offender . Developmental psychology, from psychological abstract Vol. 26, No 2, 269 - 277.

سال هفتم / شماره ۳ / پاییز ۱۳۷۹

SID

بلاك مركز اطلاعات علمي

کار کادهای آموزشی

سرويس ترجمه تخصصي

فيلمهاي آموزشي

کارگاهها و فیلمهای آموزشی مرکز اطلاعات علمی

صدور گواهینامه نمایه مقالات نویسندگان در SID